

Türkmenbaşy eýýamynyň çeper edebiýaty

Category: Edebi tankyt, Kitapcy, Powestler, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Türkmenbaşy eýýamynyň çeper edebiýaty TÜRKMENBAŞY EÝÝAMYNYŇ ÇEPER EDEBIÝATY

Milli ruha beslenen edebiýatymyzyň sarç-segrek bedewi Göroglynyň Gyraty deýin çyrpynyp, çarpaýa galyp, Garaşsyzlygyň çapuw ýoluna çykdy. Sowet zamanynda goly şaldyrly Ždan hojaýyn tarapyndan synpylygyň agzy gara gök eşegine tirkelen bu behişdi janawar namys astynda galyp, bir ölüp bilmändi. Oguznamadaky, Gorkut atadaky, Görogludaky, Magtymgulydaky, Mätäjidäki «türpe nyşanly bedew» aslyny ýatlap, alma gözlerinden boýur-boýur ýaş paýradypdy. Özünüň «Süleýman tagty» deýin uçan zamanynyň gaýdyp geljek gününü arzuwlapdy. Ine, taryhyň bökelek salmagy bilen, ol günem ýetip geldi!

– Eý, gujurly, hyjuwly ýaş ýazyjy dostum! Edebiýat meýdanynda işleý-işleý surnugan, gözleriň çöňňelen garryja halypaň seni ýanyna çagyýar. Gel, söhbetdeş bolaly, syrdaş bolaly! Döwrümüziziň azat-erkin edebiýaty nä kysmy bolmaly? Şu gün näme ýazmaly? Nä jüre ýazmaly?

Meniň çakylygyma ýaş ýazyjy seslenmänkä, pensiýa çykandan soň ýazyjyk kärine baş goşan bir oba mugallymy küti papkasyny goltuklap geldi hem-de: «Şuny okanyňyzdan soň, niredede çap etmelidigini aýdyň!» diýip özüne ynamly gürlledi. «Roman» ady bilen hödürlenen bu bir petde kagyzyň näme bolup çykandygyna göz ýetirmek üçin, elbetde, ony terezä salyp çekip görmeli däl ýa metirläp ölçemeli däl. Beýke diýildigi, çeper eseriň hiliniň hiç zat bilen ölçenmeýändigini aňlatmaýar. Baý, ölçegi bardyr-a!

Men 1940-njy ýyldan bäri türkmen, rus, ýewropa, dünýä edebiýatynyň yüzlerçe naýbaşy eserlerini okap, aslynda edebiýatyň nämedigine, oňa niçiksi talap goýulýandygyna, neneňsi ýazylanda onuň jadylaýjy gözele öwrülýändigine hem

ynsanyň aňyna, kalbyna çuňňur täsir edýändigine düşündim. Şu düşünjedenem edebiýatyň ölçegi emele gelýär. Garaşsyzlyk zamanynda bu ölçegiň täze ýörelgä öwrülýänligi barada gürrüňimiziň dowamynda aýdarys.

Içi «romanly» küti papkany birnäçe günläp iş edinenimden soň, men onuň awtory bilen ýene duşuşdym. Onuň ýazan zadynyň çeper eser bolup bilmändigini aýdanynda, özüne ynamly dyzmaç pyýada ylalaşman, jedele tutdy:

– Nämesi bolmandyr? Hemme zady ýerbe-ýer ahyryn. Wakalary gyzykly, gahrymany kän, dostluk, duşmançylyk, hilegärlik... Öňki işdeş ýoldaşlarym – mugallymlar okap görüp, oňat diýdiler. Dili hem örän süýjüdir. Iň owadan sözleri saýlap-seçip ulandym..

Men küti papkany eýesiniň öňüne süýşürüp, pikirimi düşündirmäge synandym:

– Haly dokalanda, iň reňkdar sapaklary üsti-üstüne çiteniň bilen ajaýyp nepia nagşyň emele gelmeýşi ýaly, çeper eser döredilende-de owadan sözleri üşürenden netije çykmaz. Haly çitilende her sapagyň öz laýyk ornuna düşüo lowurdap öwşün atyşy deýin, ýazyjy hem her sözi jaýlap ornunda goýup, onuň jadysyny açyp görkezmelidir. «Sözüň hem bir jadysy bormy-aýt!» diýjeksiňiz. Päh, jadynyň jadysy şondadyr-da! Jaýdar ýerine düşen söz gözel surat çekýär, wakalary janlandyrýar. Ýazyjy – söz ussady, gürrüň berýän zadynyň keşbini okyjynyň gözünüň önünde janlandyryp, dirildip görkezýär. Şuny başarmasa, onuň döredýäni çeper edebiýat däldir. Muňa hötde gelmek üçin, ilki bilen ýazyjynyň hut özi beýan edýän zadyny anykdan-anyk hem jikme-jik görmelidir. Özi görmese, ol nädip görkezip bilsin?

Daşyndan garanda, toslama ýaly bolup görünýän edebiýat hakykatda çyna berimsiz taslamadyr, hakyky durmuşyň ajaýyp aýnasydyr. Bu täsin aýnada durmuş hakykaty has goýazy, has reňkdar, has owazly, has gyzykly, has manyly görünýändir. Edebi eserde durmuşyň pytraňňy, ýaýraw, baglanyşyksyz halatlary jemlenip tokgalanýar, has gyzykly häsiýete eýe bolýar. Eserde hereket edýän gahrymanlar gylyk-häsiýeti, päli-niýeti, edýän işleri bilen özleriniň içki dünýäsini açyp görkezýär. Edebiýatyň terbiýeçilik ähmiýeti hem beýleki

taraplary hakda-da näçe gürrüň etseň edip oturmaly. Bu zatlaryň hemmesi sözüň, diliň jadysy bilen hasyl bolýar. Golýazmanyň eýesiniň öňkä görä biraz bady peselenem bolsa, ol nägile äheňde gepledi:

– Aý, iller-ä ýazybam ýör, çykarybam ýör. Siziň şu aýdýanlaryňyzy käbir uly ýazyjylaram berjaý edýändir öýdemok. Men onuň bu sözüne nädogry diýip biljek däldim. Şonda-da talaby gowşatman, golýazmaly papkanyň üstünde elimi goýup, düşündirmämi dowam etdim.

– Akja taýçanagyň çapuwa goýberilen atlara goşulyşyp gelýän ýerini gaty gowy suratlandyryp biljek ekeniňiz. Siz bolsa onuň uly atlardan galman gelendigini aýdyp oňaýypsyňyz. Bilýäňizmi, şol ýeri, hususanam akja taýyň keşbi nähili sypatda meniň gözümiň öňüne geldi? Ine, diňläň: «Akja taýçanagyň eýjejik tumşujygy boz jereniň tumşujygyna meňzäp, onuň naşyja burnunyň temekleri demi içine sygman tyzzyldaýardy. Taýjagaz ýadawlykdan ýaňa hassyldap, böwürjigini бүkgүldedip, endamyny tyrsyldadyp durdy...» Siz bolsa miny agzaman geçiberýäňiz. Başga zatlara-da içgin aralaşyp bileňzok. Netijede, ýazan zadyňyz çeper eser däl-de, ýönekeý mesawy gürrüň bolup galýar.

Obadan gelen dyzmaç pyýada, bolmajagyny bilip, golýazmasyny goltuklap çykyp gitdi.

Çepee edebiýatyň süýji çeşmesi bir öwran eňegini basan, şondan soňam bu jadyly senediň boýny bagly ýesirine öwrülen ýaş awtor bilen gürleşmek janyň uýy. Ine, şolaryň biri meniň alnymda otyr. Oňat eser döretmek üçin, ýazyjynyň özüniň baý durmuş tejribesiniň gerekdiği hakda dil ýarýar.

– Önjeýli eser döretmek üçin ymgyr köp zatlar bilmelidigi düşnükli. Emma Garaşsyzlyk ýyllary içinde biz ägirt uly hakykata göz ýetirdik. Aslymyza, taryhymyza, milli mertebämize, ata-babalarymyzyň ruhuna eýe bolduk. Şu aýdanym döredijiligi ganatlandyrýan zatlar. Görmek-bilmek, elbetde, gowy zat. Emma edebiýatyň taryhyna ser salsaň, öten-geçen ýazyjylaryň köpüsiniň ömür ýoly pajygaly wakalardan doly bolmandyr. Olaryň käbiri gysga ömründe ýatdan çykmaýak eserler döredipdir. «Nädip? Nädip?» diýersiňiz. Munuň, ine şeýle hasaby bar. Ýiti zehinler öz halkynyň ruhy dünýäsine çuňňur

aralaşyp, onuň ýüreginiň tarsyldysyny öz eserine siňdirmäni başarýar. Öňde bir zor edebiýatçy öz halkynyň beýik şahyrynyň eserlerini taryplanda: «Munda halkymyzyň ruhy bar! Munda topragymyzyň ysy bar!» diýipdi.

Türkmeniň ruhy hazynasynda onuň müňýyllyklardan gözbaş alan uzgam taryhy, aslyýeti beg halkyň salyhatly gylyk-häsiýeti, döp-dessury, milli tapawudy jemlenendir. Kimde-kim şol sandyk doly hazyna penjäni urup bilse, onuň işi kuşatdyr. Döreden eserleri sap altyn, zer-zeberjetdir.

«Öz halkyň ruhy älemine nädip aralaşmaly? Hany şol ruhy älem nirede? diýersiňiz. Türkmeniň kalbyndan çykan dessanlarda, efsanlarda, rowaýatlarda, aýdym-sazda, ajaýyp dil baýlygynda. Biziň beýik şahyrlarymyz, Magtymgulydan başlap, şol ruhy älemde ganat ýaýyp uçupdyrlar. Şu günkini aýdanymyzda, Garaşsyzlyk zamanynyň edebiýaty galkynan milli ruhumyzyň gümmürdöp çalynýan dutart bolmalydyr. Çeper döredijilik, jemgyýetiň aňyna güýçli täsir edýän zat hökmünde, ýolsuz-ýörelgesiz, maksatsyz oňup bilmez. Sowet zamanýnda şol ýörelge partiýalaýynlykdan, synpylykdan ybaratdy. «Halkylyk, millilik» diýlen bolup dil ujundan aýdylýardy. Parlap dogan Garaşsyzlyk kuýaşynyň altyn şuglasý astynda döredijiligiň köne taglymaty it gary ýaly pagyş-para eräp gitdi. Onuň ýeri boş galdy. Edebiýatçy alymlar Türkmenbaşy eýýamynyň çeper döredijilik ýörelgesini, taglymatyny işläp düzmegiň deregine, şaldyr astynda ýazylan köne pikir eserleri entegem okuw maksatnamasyna süsdürüp ýörler. Biziň pikirimizçe, çeper döredijiligiň taglymaty ruhyýeti galkyndyrmak, ruhyýete daýanmak ýörelgesinden gelip çykýar. Milli ruh – milli medeniýet. Alymlara yzda süýrenmäh diýesiň gelýär.

Bu gürrüňi diňläp oturan ýaş şägirdim çeper edebiýaty milli ruhumyzyň gümmürdedip çalynýan dutaryna meňzedenimi ýatlady:

– Şeýdip çalmak bize-de başardarmyka?

– Başardar! Sizde edebiýata bolan ymgyr söýgi hem hyjuw bar. Megerem, siz edebiýatsyz ýaşap bilmeseňiz gerek. Basym zehiniňiz gerek. Şonda durmuş hakykaty siziň hyýalyňyzda sepleşip, tirkeşip, bezenip hem beslenip, çeper hakykata öwrülip başlar. Ine, onsoň çeper sözüň altyn-kümüş

kerpiçlerinden behişdi ymaratlar salarsyňyz...

«Şu günler näme ýazmaly?» diýen sowal ýaş ýazyjyny gozgalaňa salýan ekeni. Men öňden belli zady aýtmaly boldum:

– Kalbyň öýünde joş alyp, dyňzap, içiňe sygmaýan duýgulary, ýazmanyňda halys gününe goýmaýan pikirleri ýazmaly. Özüm-ä birmahal sürgündekäm başymdan geçiren agyr hasratymy – Watan gussasyny ýazýaryn. Bilýäňizmi, ganym golunda ýesirlikde Watan gussasyny çekmek neneňsi agyr dert! «Ýaryndan aýrylan ýedi ýyl aglar, ýurdundan aýrylan tä ölinçä aglar» diýilmänmi? Buzuň çagşyldaşyp akýan gyňyr derýanyň ýowuz kenarynda perişan halda duransyň. Gözüň çakyşýan buzlarda, göwnüň bolsa uzakda galan dogduk mekanyňda. «Wah, mähriban ülkäm, sen nirede galdyň! Gaýdyp seni görme barmyka? Hydyr gören çölüm, seniň mymyk çägäňe bagrymy oýkamak ýene nesip edermikä!..» Ine-de, çagalygymdan bir görnüş gözümiň öňünde janlanýar. Hanha, Garagumuň Garamaşal oýunda, ýazlaga baranymyzda, gumlular janly kerwen bilen gelin getirýärler. Öwwe Gurtlaryň gapysynda «Çök jan! Çök jan!» diýlip çökerilýän ak maýa, üstündäki ýaşyl kürteli gelni ynjiymajak bolýan ýaly, «iýýäh» edip emäýlyk bilen ýumşak çägä dyzyny urýar. Behişy atly sähranyň iň gözeli gyzyny kürtesi bilen bile gujaklap göterip, toýçy mähelläniň gözünüň öňünde, Gurt çopanyň oraçasynyň işiginde apalap düşürýärler. Biz körpeje çagalar seçilýän toýpaýy böküşip-böküşip howada gapýarys. Ertesi gün gelin bilen ýigit üçin takyryň gyrasynda, çolaja ýerde täze çatma dikýärler. Garamaşal oýuny töwerekläp düşlän sagymçylaryň uly-kiçi hemmesiniň gözi Behiştli çatmadady. Çatma diýeniň çatma däl-de, uçmahyň zümerret köşgi-saraýydy. Onda «Tokaýlaryň turajy, akar suwuň balygy, çölüň maraly, dilber» diýip taryp edilen Behişt gelin bilen bagty çüwen ýigit Öwwe Gurt Hylwatda ýaşaýardy. Garamaşaly agşamyň garaňkysy gaplap alanda, biz kinniwan oglanjyklar, gaýraky gum tarapdan oba aralaşan tilki-sagallar ýaly, ýeke çatma bakan ýumşak çägäniň üstünden bagrymyz bilen süýşüp gaýdýarys. Çatmanyň etegine gulagymyzy goýup, onuň içinden eşidilýän pyşyrda, hümürdä diň salýarys...

Men katorga derýasynyň buzuny çagşyldadup akysyna gözümi

dikip, uzakda galan çagalygymy ýatlap doňup galypdyryn. Ýowuz kenardan hazlap geçýän sowuk ýel beýik nawlaryň başynda güwläp ses edýär, kalbyňa ölüm howpuny salýar. «Eý meniň ömrümiň gülşeni, sen nirede galdyň? Eý meniň mylaýym sähram, sen nirde galdyň?!»

Ýurdumdan jyda düşenime, gör, niije ýyllar ötdi. Ýene köp ýyllar ýele güwleýän belent nawlar ýaly alnymda direnişip durlar. Watan gussasy ýyl geçdigiçe labyryny artdyryp, ýagyrynmy çökerip gelyär. Mähriban ýurdum! Alladan buýruk inip, bir gün gaýtmaly bolsam, şonda-da gorkym kändir. Eziz diýarymy birdenkä görüp, begenjime ýüregime darka ýarylaýmasa diýýän. Käbä zyýarata gaýdan deýin, paýy-pyýada ýola düşsem. Goş haltamda bir çüýşe suwum hem bir gap otluçöpüm bar. Üç aý tomus oba-oba, şäher-şäher söküp, ekinzar meýdanlardan geçip, kartoşkadyr mekgäni gara gömüp, derýa-çeşmelerden suwlanyl, arzyly diýarymyň waspyny aýdym edinip gelibersem, gelibersem! Goý, paşmagym şu ýolda tozsun! Goý, dabanyň darka-darka ýarylsyn! Goý, eşigim şylhalanyl, daş sypatym däli-mejnuna meñzesin! Eý, gözi gyýyk, çekgelek orman-kutlar! Eý, Saryarkanyň goly şuňkar guşly gerçekleri! Eý, mylaýym Maweran illeri! Siz maňa diwana-telbe diýip gülüji bolmaň! Bilýäňizmi, men älemde iň gözel, iň ajaýyp ýurdy görmäniň däli-telbesi! Derýaýy Jeýhundan ätlän ýerimde, ýüzin ýykylsam, ak çägä bagrymy oýkasam! Öz topragym külter-külter ýyllaryň dert-azaryny janu-tenimden sorup alsa. Wah, şonda görersiňiz ruhumyň täzelenip parlap uçuşyny!

Milletimiziň röwşen ruhy äleme saçýan ýagtyltgyç deýin, ýurduň asmanyna çykdy. Şol ruhuň şuglasy ynsanlaryň öz ynjan ýüreklerine melhem boldy, öňki ümüş-tamys aňlaryny durlady, arzuwlaryny ganatlandyrdy. Şol ruh biziň şirin sazymyzda, baý dilimizde, çeper edebiýatymda!..

Hawa, biziň täze edebiýatymyzam şol ruha laýyk ösmeli. Nebsimiz agyrsa-da, ýaş ýazyjylaryň käbiri entegem hindi ýa meksika filmlerine öýkünip, hekaýa ýazyp ýörler. Garaşsyzlygymyzdan alynky ýyllarda «gadagan temalary» özleşdirmäge topulan ýek-ýarym uly ýazyjylarymyzam türkmeniň ruhuna çapraz gelyän eserler döretdiler. Türkmeniň tebigatyna

müňlerçe ýylyň dowamynda ornaşan ahlak päkligi, nika arassaçylygy, keseki maşgalasyna göz gyzdymazlyk, aýal-gyzlara hormat bilen garamaklyk, nesil dowamatyňa haram ýokuşdymazlyk ýaly zatlar şu günem güýjünde. Zandy halal, süňňi halal türkmen han-beg bolanda-da, soltan-patyşa bolanda-da, gabahat işlerden özüni uzak eýläpdir. Musulmançylykda rugsat nerilýän «malym-nika» diýen zady hem türkmen halamandyr. Alamançylykda ýesir alnan ýa başga biri tarapyndan sowgat berlen gyrnagyň nikasyz aýal edinilmegine «malym-nika» diýler ekeni.

Men öz milletimiň asly-zatyny, nesil şejeresini haýsy daragta meňzetsemkäm diýip böwrümi diňledim. Arça deňäýinmi? Çynaramy? Serwämi? Ýok! Hiçisine-de däl! Tut agajyna! Dünýäde iň sagdyn, iň ömri uzak, iň kesel ýokmaz ýüpek agajyna. Ýalmawuz gurçuklar başga daragtlaryň kökünü gemirse, tuduň zümerret ýaşyl ýapragyny iýip gönenr, ondan ibrişim-ýüpek öndürer. Tuduň towlam-towlam jylk sary köki zeminiň teýine çuňňur aralaşyp, tereň çeşmelerden süýji suw içer.

Türkmeniň lebizliligem, ykrarynda sarsman durmasam, gara gözleriniň buýtar-suýtarsyz müýnsüz garaýşam, synasynyň dimdikligem, dogry sözlüliligem, halallygam ezelidir. Oguz handan bäridir. Ine, şu zatlar Garaşsyzlyk eýýamynyň täze edebiýatynda bigüman şöhlelenmelidir.

Ýaş şägirdim şu ýerde assyrynlyk bilen sözümi agzymdan aldy:

– Siziň 99-da gazetlerde çap bolup çykan bir toplum hekaýaňyz, ondan ilerki romandyr powestleriňiz şaldyrly zamanda okyja ýetirilmedi. «Ak şunkar» atly hekaýaňyzda Oguz hanyň keşbinde belent adamkärçilik sypatlary bar. Ol ýekme-ýek söweşde öz atasy Gara hana tyg urmany özi üçin peslik bilýär. Siziň aýdyşyňyz ýaly, onda beleny Ruh bar. Ol bir halkyň pederi bolmaga mynasyp.

– Oguz han biziň milli mertebämiziň, milli ruhumyzyň başlangyjy. Ähli çeper döredijilik şu gün milli ruha daýanmaly. Milli ruh çeper döredijiliginiň mazmun sütüni bolmaly. Gadymy Oguz han pederimiz bilen şu günki döwrümiziň arasynda azyndan baş müň ýyl külter-külter bolup ýatyr. Şu müňýyllyklar içinde türkmençilik ruhy ýitmedi, öňe saýlanan

akykdarlarymyzyň ýörelgesinde ony ýerden galdyryp, asmana çykardy.

– Siz özüňiziň 1991-nji ýylda neşir edilen «Ygrar» romanyňyza şu gün ruhyýet ölçegi bilen nähili garaýaňyz?

– Agyr musallat bolup gelen uruş ýyllarynda biziň türkmen ilimiz faşizme garşy göreşde misilsiz gahrymanlyk görkezdi. Biziň obamyzdan 250 adam fronta iberilip, olaryň köpüsi şehit boldy. Aşgabat şäheriniň Prezident Nyýazow adyndaky (häzirki Bagtyýarlyk -t.b.) etrabyňyň harby komissarlygynyň arhiwini agtaryp, gara kelläni Watan üçin gurban beren gül ýüzli ýigitleriň – obadaşlarymyň adyny okaýaryn. Annamämmed Öwez, Annageldi Çary, Gellek Çary, Kakaly Mämil, Kakabaý Baba, Meret Bäşim, Ýazlak Garaja, Annameret Çünni, Meret Agasep... Eý-how, sanap tükederden kän-ow! Elbetde, bularyň Kawkaz frontuna düşenlerem, Saparmyrat Türkmenbaşynyň kybлагähi Atamyrat Annanyýaz ogly bilen bile egin-egne berip, duşman önünde sarsman durup, janyny gurban edenleri hem bolaymaly! Biziň rehimdarlykda deňi-taýy bolmadyk halkymyz elli baş ýyl geçenden soň, şol şehitletiň başyny toprakdan göterip, olaryň ruhlaryny satlandyrýar, heý, şundan belendem ruhyýet ölçegi bolarmy? «Ygrar» romanynda türkmeni türkmen edýän iň belent milli häsiýet – lebizlilik, wadasyna wepalylyk, dogruçyllyk, hilesizlik wasp edilýär. Men öz eserimiň ruhyýet taglymatyna dürs gelýänligine çäksiz buýsanýaryn.

Gyrgyna giden pidakärleriň yzynda bala-çaga dökülip galdy. Açlyk-horluk, hassaçylyk, frontdan gelýän ölüm habarlary aýal pahyrlaryň ejiz gerdenine agyr labyr bolup çökdü. Şonda-da janköýer enelerimiz perzentleriniň üstünde kökenek gerip, olary nägehan belalardan halas etmek üçin jepa çekdiler. Romandaky Gurbanjemal eje ýaly zenanlar şol agyr ýyllarda türkmeniň genefonduny abat saklamany başardy. Enelerimiz bizi uruş döwrüniň ölüm howpundan aman-esen çykardy. Eýsem, şu aýdanymam ruhyýet ölçegi däl-de, dagy näme?

Şu günki edebiýatymyz biziň Oguz handan bärei gaýdan nesil kerwenimiziň aşan menzillerini şu uzak ýoldaky taryhy öwürümleri, beýik han-begleriň hem serdarlaryň bitiren işlerini, ýurdumyzyň şu günki durmuşyny suratlandyrmaly. Onda-

da iňňän çeperçilik bilen. Men öň bir çykyşymda ýazyjynyň döredijiligini balarysynyň zähmeti bilen deňeşdiripdim. Balarysy gül şiresini ýygnap-daşap, öýündäki öýjükleri doldurany bilen, öz-özünden bal emele gelmeýär. Ary özüniň ýygnan şiresine ferment-gönezlik atmasa, şol şire bala öwrülmän, turşy mürepbä öwrülýär. Ýazyjy hem, edil şonuň ýaly, öz ýazýan zadyna zehin siňdirmese, onun hekaýasy, powesti, romany tagamsyz, täsirsiz, gyzyksyz bolup çykar. Waharman diýip agyz uranyň haýwankädi bolup mazaňy alar. Türkmeniň ummasyz dil baýlygynyň barlygynda, käbir kyssa eserlerini okanyňda, öten ýylyň bajak-bajak şüdügärinden aýakýalaň ýörän ýaly, lapyň keç bolýar. Dabanyň, topugyň, injigiň gyzyletjik bolup soýulýar.

Täze döwrüň çeper edebiýaty biziň ruhy hazynamyza gymmatly goşant bolar diýip men berk ynanýaryn. Ýene-de meniň geljege bolan bir ynamym, arzuwym bar. Baý ýurdumyzyň raýatlary harsydünýälik, açgözlülük, nebisjeňlik duýgularyndan daşlaşyp, geljekde medeni baýlyga höwes ederler. Olaryň öýünde ýazyjylaryň eserleriniň tom-tom owadan neşirleri, aýdym-saz ýazgylary, arhitektura ýadygärlikleriniň maket-nusgalary, milletiň söýgüsini gazanan adamlaryň suratlary, döwlet nyşanlary bolar. Biz öz dostumyzyň öýüne ýörite «Humaralanyň» arassa ýazgysyny diňlemäge bararys. Enşalla, biziň ruhyýet dünýämiz gün-günden giňeler!

Sapargeldi ANNASÄHET INER OGLY.

watan_2000 Edebi tankyt